

Vergaderjaar 1999–2000

24 587

Justitiële Inrichtingen

26 562

Interdepartementaal beleidsonderzoek: TBS

Nr. 44

BRIEF VAN DE MINISTER VAN JUSTITIE

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

Den Haag, 10 december 1999

Naar aanleiding van toezeggingen gedaan tijdens het algemeen overleg met de Vaste Commissie voor Justitie, d.d. 6 oktober 1999¹, bericht ik u als volgt.

1. Aangeven van de huidige omvang van de schadevergoedingen aan TBS-passanten.

De huidige omvang van de schadevergoedingen aan TBS-passanten wordt beheerst door twee rechtsregimes.

Enerzijds is er het rechtsregime vóór inwerkingtreding van de Beginselenwet verpleging ter beschikking gestelden op 11 juli 1997. In het kader van civiele procedures over de passantentermijn is een maatstaf tot ontwikkeling gekomen welke inhoudt dat een vergoeding na een passantentijd van zes maanden aanvaardbaar wordt geacht. Daarna wordt een vergoeding van f 1000,- per maand toegekend, welk bedrag per periode van drie maanden met f 250,- wordt verhoogd.

Na inwerkingtreding van (artikel 12 van) de Beginselenwet verpleging ter beschikking gestelden op 11 juli 1997 vindt afhandeling van claims ter zake de passantentermijn plaats aan de hand van een maatstaf die tot ontwikkeling is gekomen in het kader van een beroepsgang bij de Centrale Raad voor Strafrechtstoepassing (CRS). De CRS acht in zijn algemeenheid een passantentijd van 15 maanden aanvaardbaar. Daarna is een schadevergoeding van f 1250,- per maand aangewezen, welk bedrag eveneens per periode van drie maanden met f 250,- wordt verhoogd.

In 1999 is tot op heden in totaal een bedrag van 2,5 miljoen gulden betaald aan TBS-passanten die voor, dan wel na inwerkingtreding van de Beginselenwet verpleging ter beschikking gestelden wachtten op plaatsing in een TBS-inrichting.

¹ 24 587/26 562, nr. 42.

2. Aangeven hoe de laatste twee jaar de doorstroming naar de GGz geweest is.

Wanneer de behandeling van de TBS-gestelde naar wens verloopt, kan uiteindelijk de meest verstrekkende vorm van bewegingsvrijheid worden voorgesteld: het proefverlof. Voor een groot aantal TBS-verpleegden betekent het proefverlof een vrijwillige overplaatsing naar een vervolgvoorziening. Dat kan bijvoorbeeld zijn een Regionale Instelling voor Beschermd wonen (RIBW) of een Forensisch Psychiatrische Afdeling (FPA). Over '97 bedroeg het aantal personen dat is doorgestroomd – in het kader van het proefverlof – naar een plaats in de vervolgvoorziening 31, terwijl over '98 een aantal van 41 kon worden genoteerd.

3. Het berekenen en aangeven van de voor- en nadelen van plaatsing in een longstay-afdeling na vier jaar versus zes jaar in de huidige situatie.

Een groeiende groep TBS-gestelden verblijft zeer lang in de TBS. Op basis van een instroom-onderzoek kan worden vastgesteld, dat een deel van de populatie (5 à 7%) zoals aanwezig begin jaren '80 niet uitstroomt en ca. 15% pas na 10 à 12 jaar. Verder blijkt dat van de vanaf '87 veroordeelden minder dan ca. 45% de intramurale behandelduur na zes jaar heeft afgesloten.

In de long-stay voorziening ligt de nadruk op het voorkomen van terugval. Samen wonen, werken en recreëren binnen een sterk beveiligde setting vormen de centrale thema's tijdens het verblijf, waarbij het behandel-aanbod laag-intensief genoemd mag worden.

De kosten van het verblijf op een longstay-afdeling liggen op een aanmerkelijk lager niveau: de dagprijs (excl. toeslagen) bedraagt bijna f 500,- tegen ruim f 750,- voor een reguliere plaats. Op jaarbasis is het verschil bijna fl 100 000,-. Wanneer een verpleegde die niet zal uitstromen na 4 jaar in plaats van 6 jaar op de longstayafdeling wordt geplaatst, wordt een besparing van f 200 000,- gerealiseerd. Wanneer echter een verpleegde die op de lange duur (bijv. na 8 jaar) zou uitstromen na 4 jaar geplaatst zou worden op een longstay-afdeling, bestaat de kans dat zijn totale verpleegduur door het verlagen van de behandelintensiteit toeneemt. Daarmee wordt de «winst» in enkele jaren teniet gedaan. Ruwweg komen de kosten van 3 jaar longstay overeen met 2 jaar intensieve behandeling. Het monitoren van de voortgang van de TBS-gestelde en de daarbij behorende verblijfsduur is dan ook van groot belang. Enerzijds om te voorkomen dat een TBS-verpleging onnodig kostbaar wordt, anderzijds om te voorkomen dat door een lange verpleegduur juridische en ethische bezwaren ontstaan.

4. De beveiligingssituatie in het FPC Veldzicht; afbouw omtrekbeveiliging in combinatie met afbouw Beambten in Algemene Dienst (BIAD) / geschil OR-directie.

Naar aanleiding van een uitspraak van de rechter is de reorganisatie van de BIAD teruggedraaid. O.R. en de directie van Veldzicht beraden zich op dit onderwerp. Naar aanleiding van de ingebruikname van de longstay-afdeling op het bestaande achterterrein is er rondom het achterterrein een PI-hekwerk geplaatst met detectie. Het bestaande hekwerk in de gracht is gehandhaafd. Daarnaast is in het kader van de uitbreiding perceel 8 voorzien van een PI-hekwerk en is de bestaande beveiliging gehandhaafd en geïntegreerd in de nieuwe beveiliging.

De Minister van Justitie,
A. H. Korthals